

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · segon període · sèrie P · número 18

Ple del Parlament

Sessió 12, primera reunió, dimarts 28 de setembre de 2021

Presidència de la M. H. Sra. Laura Borràs i Castanyer

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista	3
Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants	3
Debat sobre l'orientació política general del Govern 255-00002/13	4

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 12.1

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i quatre minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa la secretària general i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Debat sobre l'orientació política general del Govern (tram. 255-00002/13).
Junta de Portaveus. Substanciació.

La presidenta

Molt bona tarda.

Iniciem un nou període de sessions amb el debat de política general, allò que en altres països es denomina «el debat sobre l'estat de la nació», i que hauria d'establir les línies mestres de l'actuació del Govern per aquest curs.

Manifestació de condol i de condemna de la violència masclista

Malauradament, abans de començar l'ordre del dia, he de comunicar-los tres noves víctimes de la violència de gènere. D'acord amb les dades oficials del Departament d'Interior, el passat 30 de juliol van morir assassinades Antonella Abigail, a Sant Vicenç de Castellet, i Pamela, a la localitat de Cambrils, i el 3 de setembre, a Vilafranca del Penedès, moria Maria Rosa. Recordem que no en diem el cognom per una qüestió de protecció de dades i per protegir els seus infants.

En nom de la cambra, lamento i condemno aquests crims, i reitero el compromís del Parlament en l'erradicació de qualsevol forma de violència contra les dones i de vetllar pel seu record.

D'acord amb el protocol de dol del Parlament de Catalunya contra les violències masclistes, aprovat pel Grup de Treball en Equitat de Gènere, aquesta presidència convoca un minut de silenci, aquesta tarda, en el moment de la suspensió de la sessió, davant de la façana del Palau del Parlament, on també s'hi podran afegir tots els treballadors de la cambra que desitgin fer-ho.

Així mateix, voldria fer menció que aquesta setmana es compleixen noranta anys de la consecució del vot femení. Avui fa noranta anys, un fet tan normal com que les dones tinguem dret a vot restava fora de la llei. Aquesta fita ens serveix com a recordatori que hi ha coses que són il·legals i impossibles fins que es fan possibles.

Aquest és el Parlament amb més dones de la història i això ha d'esperonar-nos a seguir treballant per aconseguir la igualtat real i efectiva entre homes i dones, que avui continua sent una assignatura pendent.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

Els informo també que, en compliment d'allò que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, segons les dades oficials de l'Organització Internacional de les Migracions, des de l'inici de l'any 2021 hi ha un total de 1.394 víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

I, finalment, el 26 de setembre es va celebrar el Dia Internacional per a la Total Eliminació de l'Armament Nuclear, que commemora cada any les Nacions Unides. Atenent la llarga tradició d'aquest Parlament a favor de la cultura de la pau i de la re-

solució pacífica de conflictes, trasllado a tots els grups d'aquesta cambra la trobada que vaig tenir amb la Fundació catalana per la Pau, FundiPau, on em van fer avinent la campanya que estan realitzant per tal que des de Catalunya s'exigeixi a l'Estat que se sumi al tractat sobre la prohibició d'armes nuclears, que és en vigor des del 22 de gener del 2021. Així doncs, faig extensiva a tots els grups aquesta petició.

Tenim, de conformitat amb l'acord de la Mesa i la Junta de Portaveus sobre la celebració, encara, en format reduït de les sessions plenàries, ateses les circumstàncies actuals de pandèmia de covid-19..., els faig avinent que seixanta-quatre diputats han delegat el seu vot per aquesta sessió plenària.

Debat sobre l'orientació política general del Govern

255-00002/13

I, sense més preàmbuls, comencem ja l'únic punt, d'aquesta sessió, de l'ordre del dia, amb el debat de política general del Govern.

Aquest debat es regirà pels articles 154 i 155 del Reglament i d'acord amb la seqüència adoptada per la Junta de Portaveus. Per tant, en primer lloc té la paraula el molt honorable president de la Generalitat, senyor Pere Aragonès.

El president de la Generalitat (Pere Aragonès i Garcia)

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Conselleres i consellers, vicepresident, diputades i diputats, i a tothom que està seguint aquest debat, molt bona tarda a totes i a tots.

Catalunya necessita les eines d'un estat per garantir la cohesió social, per garantir la prosperitat econòmica i la defensa dels interessos d'aquesta societat en un món global. Per aquestes raons soc independentista, perquè només amb la independència ho podrem garantir.

Em vaig presentar a la investidura amb un doble compromís inequívoc: culminar la independència de Catalunya i iniciar una nova etapa de transformació i canvi per al nostre país. Aquests són els meus objectius, els objectius del Govern que presideixo i els que reflecteixen una majoria electoral present en aquesta cambra.

I avui els puc afirmar amb tota la rotunditat que la transformació del país que vaig prometre en el debat d'investidura i en la constitució del nou Govern ja està en marxa; el canvi i la transformació a Catalunya ja han començat. Avui som en una nova etapa de la nostra història com a país. La nova Generalitat ha començat a posar les bases de la transformació i la sacsejada que el país necessita en tots els àmbits. Hem reiniciat el procés de negociació entre l'Estat espanyol i Catalunya; una oportunitat històrica que hem de saber aprofitar. I hem posat les bases per impulsar una sortida a la crisi que no deixi a ningú enrere, i per transformar el sistema econòmic per generar benestar i prosperitat per a tothom, amb un únic objectiu: millorar la vida de la ciutadania.

La transformació a Catalunya, com deia, ja ha començat. I aquesta és una de les idees centrals que vull transmetre en aquest debat de política general del nou Govern i d'aquesta presidència de la Generalitat. Per tant, en aquesta intervenció, en primer lloc, explicaré algunes de les accions de transformació que ja hem estat implementant com a govern; posteriorment, abordaré com crec que hem d'afrontar la resolució del conflicte polític històric entre Catalunya i l'Estat espanyol, i finalment exposaré les línies mestres de la legislatura de la nova Generalitat, que pretenen donar resposta a l'objectiu de les quatre transformacions que el país necessita: la transformació social, la transformació verda, la transformació feminista i la transformació democràtica. En definitiva, els exposaré com aquest Govern treballa sempre amb un doble objectiu que és indestruïble: la llibertat nacional, l'alliberament nacional, que és la culminació de la independència de Catalunya, i el progrés i la lluita per mi-

llorar la qualitat de vida dels catalans i les catalanes, la millora de la vida quotidiana del comú de la gent. Aquest és el nostre objectiu.

I d'entrada voldria plantejar-los tres exemples, tres exemples que responen a tres decisions que comencem ja a implementar. El primer exemple. En el debat d'inversió em vaig comprometre a impulsar la gratuïtat de l'educació dels zero als tres anys. Doncs ho comencem a implementar ja. A partir del proper curs, el darrer curs de l'escola bressol, el que anomenem el P2, serà gratuït. Aquesta serà la primera fase del procés de gratuïtat en l'accés a l'escola bressol, que ens ha de permetre avançar cap a una equitat en l'accés a l'educació, fer un salt endavant en la igualtat d'oportunitats i construir-lo des del principi de la vida, des de la infància.

En segon lloc, doncs, presentarem en els pressupostos del Parlament..., per tant, abans de la presentació dels pressupostos al Parlament, per tant, durant el mes d'octubre, el Govern aprovarà el nou decret llei sobre energies renovables que ens ha de permetre fer un salt endavant, una transició justa, consensuada territorialment, que sigui també ambiciosa, i amb participació social i pública.

Presentarem el projecte de llei de pressupostos que el conseller d'Economia i Hisenda està treballant, i que permetrà –i aquest és el tercer exemple que voldria posar sobre la taula– que juntament amb els recursos previstos per a l'any 2022 provinents del mecanisme de recuperació i resiliència i dels fons React..., permetrà un increment de més de 3.500 milions d'euros respecte al darrer pressupost aprovat.

Per tant, comencem la gratuïtat del zero-tres, impulsem una transició energètica justa i d'acord amb el territori, i uns pressupostos que tenen per objectiu una mobilització de 3.500 milions d'euros addicionals respecte al darrer pressupost aprovat, incloent, doncs, els fons React i el mecanisme de recuperació i resiliència.

Per tant, som aquí, som al Parlament, participem políticament per millorar les condicions de vida de la gent; per millorar la qualitat de vida de la ciutadania; per construir un país millor que garanteixi la igualtat d'oportunitats i un futur digne per a tothom; per uns serveis públics d'excel·lència que puguin respondre en moments durs com els actuals, i també som aquí per construir un futur i una societat més igualitària, avançada i que respecti l'entorn.

Volem que Catalunya sigui un estat de referència al món. Volem esdevenir la república de benestar i progrés de referència del sud d'Europa. I sabem que aquests objectius dins de l'Estat espanyol no es poden aconseguir. I precisament per això som independentistes. Volem la independència de Catalunya perquè sabem que és l'única manera de construir un país millor, més just, més lliure, més pròsper, que és la millor eina per poder ajudar a millorar les condicions de vida de la gent d'aquest país. Perquè dins de l'Estat espanyol, els catalans i catalanes no hi tenim aquest futur de prosperitat ni de llibertat, i, malauradament, ho constatem cada dia. I ho vam constatar també la setmana passada amb la detenció del president Puigdemont.

Volem la independència per fer més fàcil la vida a la ciutadania, perquè tothom tingui més i millor qualitat de vida, tingui més oportunitats i gaudeixi de més benestar. I precisament, per això, perquè volem la independència per aquests objectius, tenim l'obligació de començar aquesta transformació des d'ara mateix, conscients dels límits administratius i competencials que tenim, també financers, però sobretot mostrant tota l'ambició de tenir les eines que té qualsevol Estat per posar-les al servei de la millora de la vida de la ciutadania. No podem renunciar a l'instrument més útil per a la ciutadania de Catalunya.

Avui, l'independentisme és l'element polític més transformador i ambiciós que hi ha a Catalunya i m'atreiria a dir que també de bona part de l'Europa actual, el principal revulsiu. I ho hem de demostrar també cada dia. L'estat és un fre, ho sabem, però no ens ho pot ser l'excusa que ho paralitzi tot. Treballem, doncs, per aconseguir la independència i millorar la vida de la ciutadania. Una cosa no té sentit sense l'altra. Aquest és el doble objectiu que mou aquest Govern independentista i de progrés, dues cares de la mateixa moneda: llibertat nacional i progrés social.

Aquestes darreres setmanes m'han sentit a parlar sovint d'aquesta idea de transformació. Avui som davant d'un procés de transformació i de canvi de la nostra economia i de la nostra societat que, si fem una comparació històrica, ens hauríem de remuntar a la revolució industrial per veure'n una d'una dimensió similar. És un procés de transformació profund, a escala global, que només el podem comparar amb etapes del passat, amb grans revolucions passades. Aquesta transformació que ja estem vivint és dominada pel món digital, per la personalització dels serveis, gràcies a l'ús massiu de dades i també per les noves tecnologies; també pels canvis provocats per la crisi climàtica, però també pel canvi demogràfic que la millora de la salut i, per tant, l'allargament de l'esperança de vida i l'envelliment de la població provoquen.

La revolució tecnològica, accelerada, i la necessitat de lluitar contra l'emergència climàtica estan modificant les formes de la nostra societat de produir, de distribuir i de consumir. També estem veient com s'està produint un canvi fonamental en la globalització dels serveis; també aquells serveis que configuren el nostre marc cultural de referència, com el cas de les plataformes audiovisuals. Uns canvis que ens han d'empènyer a transformar-nos com a societat. És una oportunitat; han de ser i els hem de convertir en una oportunitat per generar més equitat i més igualtat d'oportunitats, per crear més prosperitat compartida i benestar per a tothom. Són canvis que hem de passar a governar, que no ens hem de deixar arrossegar per la inèrcia, sinó que la forma de governar-los és posar-hi intervenció col·lectiva a través de les polítiques públiques enfortint l'Estat del benestar. És fonamental, doncs, tenir present que estem en un moment de canvi de gran transformació, que s'ha accelerat amb la irrupció de la pandèmia mundial.

Catalunya ha de ser també protagonista d'aquesta revolució. No podem anar-hi a remolc. No ens podem permetre el luxe de fer les coses com sempre s'havien fet. Hem de tenir el dret i el deure de qüestionar-nos-ho tot. En aquest sentit, és fonamental la nova manera de governar. Volem fer-la àgil, eficaç, propera, disruptiva, capaç de posar tot el talent del país al servei del conjunt de la ciutadania i estem modernitzant la institució i hem d'abocar-hi tot el nostre inconformisme amb la voluntat de transformació, defugint la gestió rutinària i fàcil.

Per tant, hem de fer-ho diferent i sobretot ens hem de treure de sobre, tots, les velles inèrcies. En aquest sentit, m'agrada sempre recordar que he demanat al meu Govern i també a l'equip més proper que hi ha frases que s'han d'esborrar. Allò de: «sempre s'ha fet així», queda esborrat. El no com a resposta davant dels reptes s'han d'esborrar per defecte. Cal que s'esborrin les excuses i hem de focalitzar els esforços en les oportunitats i la innovació, i no en les dificultats. Representem, doncs, i més molts dels que som aquí, una majoria dels que som aquí, una nova generació. Per primera vegada en molts anys, no hi han les cares de sempre al capdavant de la Generalitat i això es nota. No farem el de sempre. Venim a fer canvis profunds, a canviar inèrcies. No es transforma d'un dia per l'altre i molts dels canvis que volem impulsar no són fàcils i tindran resistències, però venim aquí a canviar les coses. Sabem què hem de fer i cap a on hem d'anar.

La ciutadania ens va fer confiança també per això, perquè una nova generació que representa aquells que sempre han tingut menys oportunitats liderin les institucions i impulsin els canvis que el país necessita, que fem que el Govern treballi per al país sencer, per la Catalunya sencera. Un govern per a la gent i amb la gent, que transmeti un tarannà innovador, transformador i alhora possibilista. Som aquí per fer que les coses passin. No ens podem refugiar en les excuses i en les dificultats. La pandèmia, en alguns sectors, ha forçat aquesta innovació, l'acceleració de processos i ens ha fet adonar que sovint allò que es deia que no era possible sí que ho era. Doncs ho hem de continuar fent.

I m'agradaria també fer un prec, especialment en aquest debat de política general. Cal que abandonem els gestos estèrils, la crispació, la polèmica interessada, el

tacticisme, el conservadorisme amagat d'aquella frase del passar pàgina, la política de curta volada i que treballem conjuntament des dels consensos, perquè aquest país pugui tirar endavant. Faig una crida, doncs, a rebel·lar-nos contra les inèrcies, aquestes inèrcies que ens frenen, les inèrcies d'un sistema econòmic que ens porten a competir amb salaris baixos, ens hi hem de rebel·lar; les inèrcies del vell «desarrol·lisme», ens hi hem de rebel·lar; les inèrcies de la comoditat política d'aquell que mai interpella a qui pensa diferent, ens hi hem de rebel·lar; les inèrcies que ens poden conduir a un futur distòpic si no som valents per canviar.

I ja ho vaig dir en el debat d'investidura: Els valors republicans marcaran i crec que estan marcant la nova etapa de la Generalitat de Catalunya. Partim d'una idea comuna de nació i del convenciment que som i hem de continuar sent un sol poble. Totes i cadascuna de les polítiques del Govern responen a aquests ideals republicans; als principis bàsics de la llibertat, de la igualtat, de la fraternitat, conjuntament amb l'ecologisme, el feminisme, el pacifisme, la diversitat cultural i l'europeisme i, sobretot, amb la voluntat de ser útils a la ciutadania.

La nova Generalitat ha d'esdevenir la principal eina de construcció de comunitat, de comunitat social i comunitat política, de construcció i de progrés, de construcció i de cohesió social. S'ha d'erigir com la principal eina de recerca del bé comú. I això és el que crec que, amb tota la modèstia, ha començat a passar.

Passo, doncs, a fer un breu repàs de les tasques fetes des de la constitució del Govern.

Catalunya és el territori que ha donat més ajudes directes als sectors afectats durant la pandèmia, als sectors econòmics afectats. Tan bon punt el nou Govern es va posar en marxa, es van començar a implementar mesures per al rescat social. La primera d'aquestes va ser el pla de xoc amb polítiques actives d'ocupació, que suposa el pla més ambiciós que ha impulsat mai el Govern de Catalunya per combatre l'atur, amb més de 900 milions d'euros, de fet, concretament, 917 milions per fomentar la contractació i la formació dels col·lectius que han patit amb més intensitat els efectes econòmics de la covid-19.

Per donar resposta als efectes més immediats de la crisi hem augmentat el pressupost destinat a la renda garantida de ciutadania, destinant-hi el 2021 un total de 430 milions d'euros, 140 més que l'any anterior, i així hem assegurat l'arribada de la renda garantida de ciutadania a aquelles unitats familiars que requereixen més suport. En aquest sentit, també en aquests dies hem creat l'Oficina del Pla Pilot per Implementar la Renda Bàsica Universal.

I hem iniciat altres canvis que són la primera pedra de transformacions profundes. Hem iniciat un pla per feminitzar tant el Cos de Mossos d'Esquadra com el de Bombers. I hem traslladat els serveis jurídics des del Departament d'Interior cap als serveis centrals. L'objectiu és defensar més i millor tots els funcionaris públics i, a la vegada, treballar amb uns mateixos criteris i proporcionalitat.

En polítiques d'habitatge, hem ampliat el programa Reallotgem amb l'objectiu d'aturar els desnonaments imminents, oferint un contracte de lloguer al propietari per mantenir les famílies en el seu habitatge, i hi hem destinat 20 milions d'euros addicionals.

I és evident que la pandèmia de la que covid-19 ha agreujat les desigualtats socials. La nostra responsabilitat és combatre aquestes desigualtats perquè ningú no quedi enrere en aquest camí cap a la recuperació econòmica, treballar per ajudar els sectors més afectats per la pandèmia i, alhora, transformar el model productiu de Catalunya. Per això hem continuat ajudant les empreses i els autònoms afectats per la crisi de la covid-19. Al juny vam obrir una primera convocatòria per accedir als ajuts extraordinaris directes per a la solvència empresarial, una línia de 993 milions d'euros adreçada al pagament de deutes de professionals autònoms i empreses afectades per la covid. I durant el mes de juliol es va obrir una segona convocatòria, des-

prés d'haver acordat amb els agents socials, en el marc del Consell de Diàleg Social, ampliar la línia d'ajut a tots els sectors d'activitat afectats per la crisi.

A finals de juliol ja fèiem efectiu el pagament de 431 milions d'euros a 16.490 sol·licitants de la primera línia d'ajuts a la solvència destinats a empreses i autònoms.

El Departament d'Empresa i Treball també va fer efectiu, a finals d'agost, el pagament dels 10 milions d'euros a la línia d'ajuts a l'oci nocturn, oberta per fer front a les restriccions sanitàries que van entrar en vigor el 9 de juliol passat i que obligaven al tancament dels espais interiors, així com el pagament de gairebé 61 milions d'euros a un total de 90.285 persones, 90.285 treballadors i treballadores que van sol·licitar l'ajut econòmic per a persones en expedient de regulació temporal d'ocupació o amb un contracte fix discontinu.

També voldria recordar que, en aquestes setmanes en què el nou govern republicà s'ha posat a caminar, hem posat en marxa el Pacte nacional per la indústria 2022-2025. Comencem a treballar en aquest pla que té l'objectiu que la indústria faci el salt endavant significatiu en competitivitat que necessita i permeti el sector fer front als grans reptes de la sostenibilitat i la digitalització, que són les palanques de transformació i canvi de l'economia que vindrà.

Hem impulsat també la llei de la ciència, que ens ha de permetre posar la recerca al centre de les nostres polítiques i fer-ne un dels pilars del nou país.

Aquestes són només algunes de les mesures que s'han impulsat en els primers cent dies de la nova Generalitat, superant de llarg el compromís de mesures de xoc per valor de 700 milions d'euros que vaig adquirir en el debat d'investidura –hem anat més enllà.

Però també hem fet front a la repressió, hem fet front a les fiances milionàries que el Tribunal de Cuentas vol imposar com a càstig a tota una sèrie de responsables polítics i alts càrrecs de la Generalitat per haver treballat honestament pels objectius de l'acció exterior del Govern de la Generalitat. Vam crear un fons específic per cobrir les fiances d'alts càrrecs i treballadors públics, per garantir i protegir el dret a la indemnitat i als drets fonamentals de tots els servidors i servidores públics.

I ara deixeu-me fer un incís sobre la pandèmia, sobre la gestió de la pandèmia d'aquestes darreres setmanes. Hem de dir i hem de reconèixer que l'inici d'aquesta legislatura, especialment l'inici del Govern en aquest sentit no ha estat plàcid i no ha estat com voldríem. Mentre treballàvem per recuperar la força de la institució, després de molts mesos d'interinatge provocat per la repressió de l'Estat, i posàvem les bases de la transformació, s'ha hagut de fer front a una nova onada de la covid, en concret, de la cinquena, una onada que ha estat diferent a les anteriors, en la qual els contagis van créixer de forma exponencial. Van afectar sobretot els sectors de població més jove, que eren els que percentualment estaven menys vacunats, i van tensar enormement l'atenció primària del nostre sistema sanitari i també els hospitals.

La vacunació, però, hem de dir que ha estat la gran barrera de defensa davant d'aquesta cinquena onada. La seva efectivitat ha impactat directament en la resistència als contagis, en l'empitjorament de la malaltia i, afortunadament, també en el nombre de persones mortes. Això ens demostra l'efectivitat de les vacunes.

Però avui tenim també un gran repte, i és que és indispensable augmentar el percentatge de persones vacunades de la franja dels catalans i catalanes que tenim..., menors de trenta-nou i majors de dotze anys. M'agradaria dirigir-me directament als joves del nostre país: si no ho vols fer per tu, si no et vols vacunar per tu, fes-ho per la teva àvia, fes-ho pels teus pares, pels teus germans o pels teus amics. Això no va de protegir-se un mateix, va de protegir-nos a tots. Si una cosa hem après d'aquesta pandèmia és que, si no estem tots protegits, no ho estarem col·lectivament. La sortida serà col·lectiva o no serà. La batalla contra la covid-19 només la guanyarem si tota la ciutadania fa un acte de responsabilitat i generositat i decideix vacunar-se, protegir-se per protegir-nos tots.

I també és cert que hem comès errors. Hem de reconèixer que esperàvem encara una millor resposta en les previsions de vacunació, especialment durant el mes d'agost. Això va fer que es posessin a disposició dels centres de vacunació més vacunes de les que s'han pogut inocular, però no tornarà a passar. Aprenem i corregim quan fa falta.

També vam reconèixer que la cinquena onada ens havia agafat a contrapeu. Res feia preveure en cap dels models que viuríem una explosió de contagis entrat l'estiu. I reconeixem que si haguéssim tingut abans aquestes dades del que finalment va passar, si haguéssim sabut abans que la variant delta tenia, doncs, aquest potencial de contagi tan elevat, haguéssim pres altres mesures i haguéssim mantingut algunes mesures restrictives que s'havien aixecat setmanes abans.

Aleshores, vull recordar que les dades de la incidència de la pandèmia eren molt bones. A mitjans del mes de juny hi havia menys de cinc-cents hospitalitzats al conjunt del país, dels quals tot just uns cent cinquanta estaven a les unitats de cures intensives. El risc de rebrot s'havia situat des de feia dies per sota de cent. El nombre de defuncions que es registraven aquells dies era el més baix des de l'arribada de la pandèmia, i la vacunació havia agafat velocitat de creuer, avançava a molt bon ritme, gràcies a l'esforç del Departament de Salut i del conjunt del sistema sanitari. La resposta de la població era excel·lent; s'arribaven a vacunar més de cent mil persones al dia a les puntes més altes, i el nombre de vacunes que ens arribava era molt gran.

Amb aquest escenari ens vam trobar just començar el mes de juliol amb la cinquena onada. Ens ha obligat a viure un altre estiu amb restriccions importants, com els confinaments nocturns, que van afectar els municipis amb una alta incidència. Vam haver de fer passos enrere de nou, com tornar a recomanar l'ús de la mascareta en tot moment, també a l'exterior, o com tornar a decretar el tancament del sector de l'oci nocturn.

Però aquest país ho ha tornat a fer. Hem tornat a superar una nova onada. La situació a data d'avui –i crec que hem d'agrair al sistema sanitari públic el seu esforç– és que s'ha descendit fins a 464 pacients ingressats, dels quals cent setanta els tenim als llits de crítics. El risc de rebrot s'ha situat a 58; l'Rt està a 0,90, i el percentatge de PCRs positives és del 2,12 per cent. Dades totes elles en bon camí; ens permeten continuar desescalant les mesures preventives que havíem adoptat. Però hem d'anar avançant amb prudència. La pandèmia no ha acabat, i no hi ha ningú que estigui descartant una sisena onada. Treballarem perquè no passi, treballarem per la recuperació plena de tots els sectors d'activitat econòmica, d'activitat social i d'activitat cultural.

És per això que, davant de la millora de la situació epidemiològica a Catalunya, la setmana passada vam proposar obrir l'oci nocturn a l'exterior fins a les tres de la matinada, amb trenta minuts de marge després per tancar. Vam ampliar l'horari de la restauració fins a la una de la matinada, mantenint l'aforament de deu persones a l'exterior i sis a l'interior. I també hi ha l'horitzó, en les properes setmanes –esperem que pugui ser ben aviat, senyal que les dades de l'impacte epidemiològic acompanyen–, de poder obrir l'oci nocturn en espais interiors, sempre utilitzant el certificat covid quan la situació epidemiològica així, doncs, ho requereixi.

També fa tot just dues setmanes encetàvem un nou curs escolar, un curs escolar atípic, com el darrer, en un context de pandèmia en el qual mestres i professors han fet un gran esforç, conjuntament amb les famílies, per tenir les escoles obertes. La comunitat educativa ens ha ensenyat que amb voluntat, aptitud, empena, compromís, les situacions més complexes es poden superar de forma exemplar. Vull fer arribar des d'aquí el nostre agraïment més sincer a tota la comunitat educativa.

I no podem tancar aquest incís sobre la pandèmia sense fer un merescut reconeixement i agraïment als professionals del sistema de salut, conseller Argimon, i a tot el personal d'altres àmbits –de neteja, de cures– que ens han permès lluitar com ho hem fet enfront aquesta pandèmia cruel. Moltes gràcies a totes i a tots.

Com deia, més enllà de la gestió d'aquests cent dies, també vull abordar la necessitat de la recuperació i la transformació del model econòmic del país. Volem transformar el model productiu de Catalunya. Tenim una oportunitat per fer-ho de la mà dels recursos provinents dels fons europeus Next Generation, uns fons que posa a disposició la Unió Europea per facilitar la recuperació econòmica postpandèmia i que com a país hem de saber aprofitar al màxim.

Com a exemple estem impulsant la Vall de l'Hidrogen de Catalunya, que compta actualment amb tretze projectes madurs per a usos industrials i de mobilitat de l'hidrogen renovable i trenta projectes d'I+D+I. En total, treballem per aconseguir una inversió, generar una inversió de més de 1.300 milions d'euros, una reducció en les tones d'emissions de CO₂ de més de 325.000 tones anuals.

Aquesta és una iniciativa estratègica per afrontar el canvi climàtic i per activar sectors econòmics clau del país que han de tenir continuïtat de futur com és el sector químic. També cal tenir present la transformació que viu i que viurà la indústria de l'automoció i tota la cadena de valor que hi està associada, amb l'abandonament progressiu de la fabricació dels vehicles de motor de combustió i la substitució pel vehicle elèctric. Aquest canvi suposarà una transformació d'un sector econòmic que representa el deu per cent del producte interior brut de Catalunya, més de 200.000 llocs de treball entre directes i indirectes.

I, per tant, des del Govern de Catalunya estem plenament compromesos en els projectes Next Generation vinculats al vehicle elèctric per afrontar amb garanties aquest canvi que és absolutament disruptiu, des de l'àmbit de formació fins a la transferència tecnològica, com els canvis que viuran les indústries de fabricació de components i tots els serveis de reparació, de manteniment dels vehicles que tenim en els nostres barris i en els nostres pobles.

Les darreres setmanes algunes empreses també han hagut de modificar la seva producció per la falta de semiconductors i microxips. La dependència dels xips procedents de Xina, Taiwan i Corea del Sud ha afectat la nostra capacitat productiva, i per això calen també projectes estratègics compartits amb la Unió Europea, i Catalunya els té a punt. Per això s'està impulsant també el projecte de xip europeu liderat pel Barcelona Supercomputing Center, que vol ser la nostra contribució al repte de la sobirania digital europea. El projecte busca crear un ecosistema local de desenvolupament de xips d'alta capacitat i baix consum, aprofitant el teixit d'R+D ja existent en l'àmbit de la microelectrònica i l'arquitectura de computadors. L'objectiu és aconseguir, per iniciar aquest camí, una inversió de prop de 400 milions d'euros.

Al juliol vam crear, en relació amb els fons europeus Next Generation, les comissions que coordinaran la captació, l'impuls i l'execució dels projectes catalans finançats amb aquests fons. Per una banda, la comissió interdepartamental, que planificarà, prioritzarà i farà el seguiment dels projectes; i la comissió tècnica, que l'assisteix i que l'orienta en l'estratègia de recuperació econòmica en el marc d'aquests fons, prenent com a referència el Pla per a la reactivació econòmica i la protecció social en l'informe Next Generation Catalonia. Aquests òrgans complementen i ajuden en la gestió i coordinació dels fons europeus, que recau en la Secretaria d'Afers Econòmics i Fons Europeus del Departament d'Economia i Hisenda.

La Generalitat, per tant, està preparada per rebre'ls i per gestionar-los. Tenim l'experiència, tenim les competències i coneixem el país com ningú, principi bàsic de subsidiarietat. Per això, és indispensable que sigui el Govern de Catalunya qui gestioni directament la part dels fons que correspon. Tenim tota l'ambició transformadora per saber cap a on dirigir aquestes inversions perquè tinguin realment un efecte transformador i multiplicador. Des del Govern de Catalunya, des de la Generalitat, continuem reclamant un paper real en la direcció, gestió i consolidació dels fons europeus, en especial dels Next Generation, i hem de dir que el Govern espanyol està lluny d'aquest camí. Ha tirat pel dret presentant a la Comissió Europea un pla de recuperació que arracona el Govern de Catalunya i la resta de governs com el nostre.

De fet, en els plans que va presentar a Brussel·les, ni tan sols s'esmentaven la resta de governs amb competències per gestionar aquests recursos. Per tant, el Govern espanyol defuig clarament la cogestió dels fons europeus. Considerar la Generalitat com una gestoria i no deixar que participi en el govern d'aquests fons, crec que és un greu error. Ignorant la veu de les administracions més properes a les necessitats de la ciutadania i del teixit productiu, el Govern espanyol menyscaba les nostres institucions i els interessos de la nostra ciutadania.

Fet aquest repàs a l'inici del nou govern i a la feina feta amb voluntat transformadora d'aquests primers mesos, deixi'm ara que els parli de com crec que hem de treballar per avançar en l'objectiu de la independència de Catalunya, en l'objectiu de l'alliberament nacional.

Saben que vaig presentar la meva candidatura a la presidència amb un compromís molt clar: fer possible la culminació de la independència de Catalunya. I és així. Aquest és el meu principal objectiu, és el principal objectiu de tot el Govern, i és un objectiu absolutament indissociable, com saben tots vostès, de la lluita pel progrés, la justícia social i la millora de la vida de tota la ciutadania. No hi ha res que ens mogui més a treballar perquè els nostres fills i les nostres filles visquin en una república més justa, més verda, més feminista i plenament lliure. No hi ha res que ens mogui més el nostre compromís polític, no hi ha res que mogui més el meu compromís polític a deixar a la generació de la meva filla un país millor per viure. Vull que siguem la darrera generació de catalans i catalanes que pateix la repressió, l'espoli i el menyspreu de l'Estat espanyol. I treballaré, treballarem, el Govern, com ningú perquè sigui així. I sé que, a dia d'avui, amb la correlació de forces i les condicions en les què ens trobem, hi ha només una estratègia guanyadora per aconseguir-ho, que és forçar una negociació amb l'Estat espanyol i paral·lelament continuar treballant per ser cada vegada més i ser més forts. Sumar, sumar i sumar més independentistes per ser realment imparables.

Per ser independents, necessitem el reconeixement internacional. I justament és la comunitat internacional qui també ens encoratja a iniciar aquest procés de negociació. He sentit sovint dirigents independentistes que diuen que són escèptics amb els resultats d'aquest procés de negociació amb l'Estat espanyol. I és lògic. Coneixem perfectament l'Estat, no només el Govern. Coneixem l'Estat. Coneixem la història i també sabem a qui tenim al davant. No podem ser ingenus, i no ho som. Si hi confiéssim, segurament ni seríem independentistes –i, de fet, alguns som independentistes des que tenim ús de raó política. Ara bé, demano també, un cop constatat això, que alcem la mirada per entendre que aconseguir aquest objectiu és complex, és molt complex, i que, per tant, l'estratègia per aconseguir-ho també ho serà, que no hi ha dreceres ni solucions màgiques, però sí que hi ha tota la voluntat, tota la determinació i tota l'actitud de victòria.

L'escepticisme, com deia, està absolutament justificat. De fet, diria que estem obligats a ser escèptics des d'una perspectiva intel·lectual, però també des d'una perspectiva política. Però a la vegada que som escèptics, hem de ser exigents i també estem obligats a treballar amb tota la determinació, tota la lleialtat i tota la força social que tenim al nostre abast en aquest intent. Una aposta d'aquestes característiques s'ha de fer amb tot això perquè, entre altres coses, si l'Estat no aprofita l'oportunitat d'aquest procés de negociació, pot acabar evidenciant als ulls d'aquells que se'l miren des de fora, aquest procés, però també als que se'l miren des de dins, que realment no té cap voluntat de fer una proposta de solució política per a Catalunya.

Hem assegut el Govern de l'Estat a negociar la resolució del conflicte polític sobre la independència de Catalunya i això no s'havia aconseguit mai. Cal que siguem ambiciosos i, per tant, no podem desaproveitar cap oportunitat. Tampoc aquesta. És una aposta que cal fer amb tota la convicció i amb tota la unitat d'acció, la màxima unitat d'acció, perquè tenim realment molta més força de la que ens pensem, i perquè si som capaços d'arrencar els nostres objectius, com és l'amnistia i l'autodeter-

minació, aconseguirem protegir totes les persones represaliades i donarem veu a la ciutadania de Catalunya perquè decideixi el seu futur, que és el que volem.

L'estratègia de la negociació aglutina la societat catalana. La delegació catalana, representada pel Govern a la Mesa, representa tota la societat perquè representa la institució i porta als grans consensos de país. I cal tenir present que el resultat també haurà de comptar amb l'aval de tot el poble català, perquè la proposta que sorgeixi de la taula haurà de ser referendada per la ciutadania. I aquí tothom hi és interpellat, independentistes i no independentistes. I en el cas que l'Estat o no s'ho prengui seriosament, o no sigui capaç de controlar els seus aparells i continuï la persecució contra el moviment independentista, més raons i més força acumulem nosaltres de cara a la comunitat internacional, tant en termes polítics com en termes judicials i reputacionals de l'Estat.

El procés de negociació que hem iniciat no serà senzill ni serà ràpid. Aquest tipus de negociacions són extremadament complexes; requereixen perseverança, aprenentatge, unitat i molta, molta força social. Tot allò que fem des de la delegació catalana ha d'estar sempre pensat per enfortir-ne la posició; el contrari seria debilitar Catalunya en una de les situacions més complexes que hem d'afrontar. I ningú pot contribuir a afeblir Catalunya amb les seves accions, conscientment o inconscientment. Jo no ho faré.

I en aquest punt m'agradaria fer un petit incís, també. No es tracta d'una taula de diàleg, entès com anar a parlar o a xerrar. És una taula de negociació d'un conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol. A vegades es fa servir el terme «diàleg» per menystenir aquest procés, per no donar-li valor, per intentar no comprometre massa la posició des del Govern de l'Estat.

I això crec que es fa per interès de part, no per convicció. El diàleg pot ser una fase del procés, però del que es tracta és d'iniciar un veritable procés de negociació, i per tant no menystinguem el que hem aconseguit: fer seure el Govern de l'Estat a una taula de negociació; començar a abordar el conflicte polític des del reconeixement mutu com a subjectes polítics. És una victòria en si mateixa, perquè és el reconeixement explícit, als ulls de tot el món, de l'existència d'un conflicte polític i expressa la voluntat de les parts de donar-hi una solució democràtica. No ho menystinguem; siguem conscients de la complexitat, però no ho menystinguem. El pes dels partits ha canviat. El país és cert, doncs, que ha canviat, però l'objectiu segueix mantenint-se; l'objectiu és el mateix.

Tenim molta feina, encarem un dels processos més importants i decisius per al nostre país i la nostra història. I aquí no hi sobra ningú: no hi sobra ningú, ningú. De fet, tinc el ferm compromís de treballar perquè cada vegada sigui més gent, més sectors de la nostra societat i més forces polítiques les que ens acompanyin en aquest camí. Com els deia, som molt conscients que no serà ni ràpid ni fàcil, però a la vegada crec sincerament i honestament que és la millor alternativa que tenim a les nostres mans, i sabem també quina és la temptació del Govern de l'Estat: mirar d'adormir el procés independentista; jugar amb la divisió, i fer les mínimes concessions possibles; intentar-nos adormir, intentar-nos dividir per fer les mínimes concessions possibles.

Per tant, la resposta és clara: més convicció que mai, més unitat que mai per aconseguir els objectius més ambiciosos que mai.

O pitjor encara: pot ser la temptació de l'Estat despenjar-se públicament amb propostes que no estiguin treballades en la negociació i que intentin treure el focus del fons del conflicte polític, i n'hem tingut experiències no fa gaire. Però també sabem on és la nostra força: en la unitat d'acció del sobiranisme, en la mobilització cívica persistent i també en l'aritmètica, en la dependència del Govern de l'Estat dels vots independentistes al Congrés dels Diputats.

En aquest sentit, tenim molta més força del que alguns voldrien i, per tant, no podem renunciar a utilitzar-la. Hem de treballar incansablement per tenir resultats, i

per això ens cal enfortir aquella aliança que ens ha fet poderosos al llarg dels darrers anys, entre institucions, partits, societat civil i ciutadania, que ens ha de permetre portar la iniciativa en les negociacions i fer inevitables els nostres objectius.

En aquesta línia, cal establir les bases de l'Acord nacional per a l'amnistia i l'autodeterminació, un acord que ha de ser de llarg recorregut, que ha de reforçar la proposta catalana a la mesa de negociació amb l'Estat, basada en la defensa, per part d'una àmplia majoria de la societat catalana de l'amnistia com a fi de la repressió i del referèndum d'autodeterminació per resoldre el conflicte polític.

Perquè si bé la naturalesa del conflicte entre Catalunya i l'Estat espanyol és naturalesa política, sempre que ha empitjorat ho ha fet per l'entrada de la via judicial i per l'entrada de la repressió com a resposta a la voluntat de llibertat de la societat catalana.

Aquest procés de negociació està rebent crítiques, i en rebrà de moltes bandes. Molta gent voldrà que descarrili, per molts motius. Ho vol l'extrema dreta espanyola; o vol el *deep state* espanyol; ho volen sectors del Partit Socialista. I també hi ha gent a Catalunya que potser ho vol. Cal ser-ne conscients i no podem caure als paranyes. El tren de la negociació amb l'Estat és a punt d'arrencar.

Fa pocs dies en vam reprendre el procés, ara toca aprofundir-hi. Vam treballar la metodologia i ara cal començar ja la pròpia negociació. Probablement, i de la forma més oportuna, de moment, de forma discreta, però és el moment d'aparcir les posicions de part, el tacticisme, i pujar al tren. És el moment d'acumular forces i de reforçar, des de dins i des de fora, la taula de negociació, els posicionaments de la delegació de la Generalitat, de la delegació de Catalunya.

Crec que no podem desaproveitar aquesta oportunitat històrica; cal posar el país i la gent per davant. Demanem per tant a totes les parts cridades a participar en el procés de negociació esperit constructiu, voluntat de diàleg i d'escolta i no posar traves al procés negociador.

Hem aconseguit un espai de negociació que té valor en si mateix i volem explorar totes les oportunitats que ens brindi per aconseguir el nostre objectiu final: l'assoliment de la república catalana. Calen passos decisius per consolidar la negociació entre les dues parts. També calen passos decisius per part de la part del Govern de l'Estat. En aquest sentit, és evident que actuacions com la de la setmana passada, amb la detenció del president Puigdemont, les actuacions del Tribunal de Cuentas, la persecució de la fiscalia contra Tamara Carrasco i tants altres, o, per exemple, l'acusació que formula l'Advocacia de l'Estat demanant tretze anys d'inhabilitació a l'alcalde de la Ràpita i a un dels seus regidors, acusats d'haver permès l'U d'Octubre al seu municipi, no ajuden gens el procés de resolució del conflicte.

Hi ha diferents aparells de l'Estat, diferents poders, però ningú pot eximir-se de la part de responsabilitat que té. Es pot actuar i s'ha d'actuar. Hem d'evitar que no generin les condicions que puguin afavorir la confiança entre les parts entre el procés negociador. El primer pas era i és que s'ha d'acabar amb la repressió. I això és el que ha de passar. Si no som capaços de generar les condicions, si el Govern de l'Estat no ajuda i no col·labora a generar les condicions, serà tot molt més difícil, es farà molt difícil seure a parlar i negociar de res. I en aquest procés de negociació tenim algunes certeses i moltes incògnites. Coneixem la proposta catalana, la proposta que expressa una majoria d'aquest Parlament: amnistia i autodeterminació. Però també van passant els dies i els catalans i les catalanes no sabem encara què proposa el Govern de l'Estat com a solució al conflicte polític.

L'objectiu polític del Govern de Catalunya és la independència i la nostra proposta per resoldre el conflicte polític amb l'Estat és l'amnistia i l'autodeterminació, llibertat i democràcia. I així ho hem exposat davant del Govern espanyol. Amnistia per acabar amb la repressió i la persecució d'un moviment polític, i per tornar el conflicte a la política, per resoldre'l. I un referèndum d'autodeterminació que permeti donar veu a tot el poble de Catalunya per decidir el futur del país.

Aquestes propostes recullen els consensos més grans que hi ha, els màxims consensos de la ciutadania de Catalunya al voltant de la resolució del conflicte. No són només les propostes dels independentistes o d'algun partit polític. Crec que és la proposta que més representa el consens existent a Catalunya. I en aquest sentit, m'agradaria també fer referència que el referèndum és la proposta més inclusiva que es pot posar sobre la taula per resoldre el conflicte polític. Perquè estem parlant d'un procés democràtic, lliure, legítim, on tothom pot defensar la seva proposta en igualtat de condicions i on tothom pot fer sentir la seva veu a través d'un referèndum, d'una votació, que també ha de ser avalat per la comunitat internacional. Això va fer Escòcia –i ho tornarà a fer– per afrontar un conflicte que té característiques molt similars. I és evident que és la proposta més inclusiva, perquè totes les opcions en el referèndum tenen l'oportunitat de guanyar, totes les opcions hem de tenir el dret de guanyar i totes acceptarem el resultat. Com a mínim, jo acceptaré el resultat, perquè cap projecte de futur es pot basar en la imposició o en la negació de les raons de l'altre. I per això, el referèndum és la millor solució, la que ens inclou a tots, la que no obliga ningú a renunciar als seus ideals, i una proposta que també ens permet sortir-ne reforçats com a societat, com a societat diversa que som, amb plantejaments diferents, però que els resollem debatent, interpellant-nos i votant.

La democràcia uneix, la democràcia enforteix les societats. La democràcia és l'instrument més legítim que podem utilitzar per resoldre els conflictes polítics. Catalunya és una societat profundament democràtica, amb uns valors sobre la llibertat, la democràcia i la pau que són molt arrelats, que són històrics. I, per tant, es vulgui o no es vulgui ara, la solució serà a les urnes, l'única solució seran les urnes. I el referèndum acordat i, per tant, amb aval internacional, és la millor de les solucions.

I aquesta és la proposta meua com a president. Aquesta també és la proposta –amnistia, autodeterminació– que genera més consens per resoldre el conflicte polític entre la societat catalana. Recull el consens d'independentistes i també de no independentistes. La qüestió és: aquesta és la proposta del Govern de Catalunya; quina és la proposta del Govern de l'Estat? Quina proposta té l'Estat espanyol per als catalans i catalanes? Fins avui no n'hem sentit cap. Però ara, precisament per això, cal forçar l'Estat a mullar-se, a moure's i a presentar la seva proposta.

En aquest sentit, doncs el Govern hi està absolutament compromès i, per tant, guiarà aquest element, una part important de la nostra tasca. Però també hi ha molta altra tasca per fer igual d'important. Nosaltres lluitem per posar fi a la repressió i per trobar una sortida política al conflicte entre Catalunya i l'Estat. També estem fent front a la crisi sanitària per ajudar les persones més vulnerables i els sectors econòmics més afectats. Treballem i treballarem per la reconstrucció econòmica i la transformació del model productiu, per fer front a la crisi climàtica, per una societat, més igualitària, més feminista; per la defensa dels drets humans i per una societat profundament democràtica. Sabem on som, sabem cap a on volem anar. I, malgrat que les catalanes i catalans no disposem de tots els recursos que generem ni la possibilitat de poder implementar amb la seva plenitud el model de societat que respongui a l'interès general de Catalunya, malgrat que no disposem d'un estat a favor, sinó que, molt sovint, el tenim en contra, malgrat tot això, el Govern de Catalunya utilitzarà totes i cadascuna de les eines de què disposi per executar el pla de govern.

Com saben, el Govern de la setmana passada va aprovar el pla de govern de la catortzena legislatura amb els objectius de les transformacions social, verda, feminista i democràtica; un pla estratègic que es basa en cinc eixos, que inclou més de 1.500 mesures, de les quals tres-centes són prioritàries pel seu potencial transformador.

I deixin-me començar per l'objectiu de la transformació social. Hem viscut i encara estem vivint la pitjor crisi sanitària mundial del darrer segle. La pandèmia ha provocat un canvi de paradigma a les nostres vides. Hem hagut de reduir la nostra vida social, hem hagut d'aprendre a posar distància entre nosaltres, a crear i adaptar

nous espais i maneres de treballar. Hem estat ajudats per la digitalització i s'ha evidenciat novament la importància de disposar d'un sistema sanitari robust.

Catalunya compta amb un bon sistema sanitari, però la pandèmia ha posat en relleu més que mai les seves debilitats, com ara la principal, que és la manca de recursos, la insuficiència financera. L'impacte de la pandèmia sobre el sistema sanitari ha estat profund, seran necessàries accions de recuperació i de transformació per enfortir un sistema de salut pública que treballi per la cohesió social, per reduir les desigualtats i també per generar valor per al conjunt del sistema.

En l'àmbit sanitari, durem a terme la recuperació en dos sentits. Per una banda, la recuperació emocional de la població i també i sobretot dels professionals sanitaris, a qui, una vegada més, vull agrair el seu esforç, dedicació i compromís durant tots aquests mesos de pandèmia. De l'altra banda, la recuperació de l'activitat sanitària, que s'ha hagut de diferir i que està tenint impacte sobre la salut de la població.

Per tant, prioritzarem l'atenció a la salut mental. Els indicadors assenyalen que ha augmentat la possibilitat de patir un problema greu de salut mental, especialment entre la població jove, i també entre els nostres conciutadans econòmicament més desafavorits, que pateixen més les desigualtats econòmiques. Per aquesta raó destinarem 80 milions d'euros del pressupost a reforçar i transformar la xarxa de salut mental, sobretot la infantil i juvenil.

Els trastorns mentals tenen un important impacte en la qualitat de vida de la persona, i afecten també tots els àmbits de relació interpersonal: l'àmbit familiar, l'àmbit social, l'àmbit laboral. Prioritzar el benestar emocional i la salut mental de la població és un objectiu de país, una prioritat ineludible que abordarem elaborant i aprovant el pacte nacional per a la salut mental per aconseguir la recuperació i la rehabilitació comunitària de tothom que hi pugui estar afectat.

L'atenció primària i comunitària ha tingut i té un rol central i essencial en la resolució, la contenció i el monitoratge de la pandèmia. Ho hem comprovat de nou amb la darrera onada. Cal avançar en la transformació del model d'atenció primària, fent que exerceixi un veritable lideratge del procés assistencial i la cura de la salut de la persona al llarg de la seva vida. Per això ens comprometem a destinar el vint-i-cinc per cent del pressupost de salut d'atenció primària, perquè esdevingui realment l'eix del sistema, així com a augmentar i estabilitzar la plantilla actual d'atenció primària.

Calen més recursos per al sistema de salut; calen més recursos per continuar afrontant la pandèmia; per recuperar l'activitat d'atenció a altres patologies; per fer front a l'obsolescència tecnològica; per atendre els problemes de salut mental, i per millorar el benestar emocional i la salut comunitària; per consolidar l'augment de professionals contractats per la covid-19, i per millorar les condicions laborals i retributives dels professionals de l'àmbit sanitari.

Per això ens marquem com a objectiu incrementar el pressupost de la sanitat pública en 5.000 milions d'euros addicionals al llarg dels propers cinc anys. Per fer-ho, caldrà ser exigents en la demanda de nous recursos a l'Estat, que crònicament ha infrafinançat la sanitat pública, i a qui ara cal reclamar que compleixi amb les seves obligacions.

Salut i esport són dues cares de la mateixa moneda. Sabem que una societat que practica esport i activitat física és, en general, una societat molt més saludable, i, a més, és un element fonamental de cohesió social, de socialització, especialment en una societat que cada dia és més diversa. Per això cal potenciar l'esport, i ho farem convertint-lo en un projecte de país on tinguí accés tota la ciutadania, fent especial èmfasi en l'esport femení. Dedicarem esforços a fomentar l'activitat física i l'esport en totes les etapes de la vida, i ho farem, en part, aprovant la nova llei de l'esport i de l'activitat física.

La pandèmia també ha evidenciat que l'escola és una de les millors eines per lluitar contra les desigualtats i promoure l'equitat. L'educació és un servei públic essen-

cial per a unes famílies que ja estaven patint l'adversitat en molts i molts àmbits. I hem après que ara... com que hem après que no ens val dir allò de «sempre s'ha fet així», ara és quan cal transformar, millorar, fer les coses d'una altra manera.

L'educació té un paper destacat en la construcció d'un país que volem igualitari i en equitat, i l'objectiu principal del Govern és garantir el dret a l'educació de tot l'alumnat amb la màxima inclusió i sense segregació. L'educació infantil, i concretament l'etapa zero-tres és clau. És un element fonamental del sistema educatiu. L'escolarització en aquesta etapa és una oportunitat per al desenvolupament integral dels infants. Afavoreix la igualtat d'oportunitats i la conciliació de la vida laboral i familiar.

Com els deia a l'inici, en aquesta legislatura avançarem cap a la gratuïtat progressiva i l'oferta equilibrada territorialment de l'educació de zero a tres anys, començant el 2022 per l'últim any de l'escola bressol. Per tant, aquesta gratuïtat del P2 es començarà a desplegar en els pressupostos de 2022. L'accés en condicions d'igualtat a l'etapa zero-tres per part de totes les persones, independentment de les condicions econòmiques familiars, és un dels primers i més importants factors d'equitat i de cohesió. És una palanca de transformació.

Sabem que les famílies en risc d'exclusió o dificultats econòmiques ocasionades per l'actual situació de pandèmia, però també per la crisi econòmica persistent, han estat les primeres a desescolaritzar els seus infants de l'etapa zero-tres, precisament perquè a dia d'avui no té la consideració d'universal i gratuïta. Cal revertir aquesta situació, avançar cap a la gratuïtat d'aquesta etapa, que ens permetrà avançar en termes d'equitat social.

Volem que la transformació social arribi a tot arreu. Per això cal que garantim una oferta educativa també territorialment equilibrada; en el primer cicle infantil també. Apostem per les escoles rurals amb oferta també de zero-tres, ho hem començat a fer en aquest curs. Són una eina bàsica per lluitar contra el despoblament. Si no donem cobertura a aquesta etapa als municipis poc poblats, les famílies n'acaben marxant, i és per això que ens comprometem que cap escola bressol rural hagi de tancar per motius econòmics.

Entre els objectius de legislatura, hi ha també seguir treballant per augmentar els recursos disponibles a fi de poder reduir ràtios a l'educació primària i secundària, i per augmentar l'oferta pública, sigui la via de nous equipaments o per la incorporació a la xarxa pública dels centres concertats o privats que demanin fer aquest canvi de titularitat allà on calgui ampliar l'oferta.

Seguirem enfortint el model d'escola catalana, començant pel model d'immersió lingüística, incrementant l'ús del català i de l'aranès a l'Aran com a llengua vehicular i de referència que és, i continuar per la implementació del pla d'educació digital, que assegurí que l'alumnat sigui digitalment competent en acabar l'etapa obligatòria.

Un model d'escola catalana que es centrarà en desplegar mesures per combatre la segregació escolar, per mantenir el compromís per a l'escola inclusiva, i per abordar la salut mental i el benestar emocional d'infants i joves, que a ningú se li escapa que han estat dels col·lectius més emocionalment afectats per les conseqüències de la pandèmia.

Per aquest Govern, la formació professional també ha de contribuir en aquesta transformació social que perseguim, i que incideixi també en la transformació del model productiu. Ens cal disposar d'una formació professional inclusiva, capaç d'actuar com a palanca social i com a element d'equitat, d'inclusió i de reincorporació al sistema educatiu. I hem d'adequar l'estructura de qualificació professional a les oportunitats del teixit productiu i del territori.

Com deuen saber, aquest any hem registrat una demanda que superava en un 22 per cent –en un 22 per cent– les sol·licituds de preinscripció a cicles de grau mitjà d'FP i en un 16 per cent les de grau superior respecte al darrer any. En els anys anteriors, aquest creixement se situava a l'entorn del 2 per cent. Hem passat del 2 al 22 i al 16. Hem ha-

gut de treballar per donar la millor resposta a aquesta situació, amb la major rapidesa i eficàcia.

A finals de juliol, vam crear 4.215 noves places de cicles de grau mitjà, a partir d'un augment extraordinari de seixanta grups, increment de capacitat dels grups de forma generalitzada allà on vam tenir més demanda que oferta.

La crisi econòmica i sanitària que estem patint ha tingut un impacte sobre la població de Catalunya que només es podrà superar amb l'impuls d'accions clau que blindin drets i garanteixin una recuperació justa per a tota la població. Moltes famílies han quedat en una situació de vulnerabilitat: l'any 2020, la taxa de risc de pobresa va arribar al seu valor màxim dels darrers quinze anys. Les desigualtats s'han disparat i l'obligació del Govern de Catalunya és no deixar ningú enrere.

En aquest camí de no deixar ningú enrere i de transformació social, el Govern de Catalunya, com ja he dit anteriorment, ja ha posat en marxa l'Oficina del Pla Pilot per a la Renda Bàsica Universal. Un pla pilot que ha de ser una eina d'avaluació prèvia que ens permeti analitzar l'impacte que té la renda bàsica universal en la població beneficiària i poder-la comparar amb d'altres rendes socials ja existents.

Estem desplegant un conjunt de mesures de rescat social que, com he explicat abans, superen el compromís de la meua investidura de dotar-les amb 700 milions d'euros. I ho fem per donar resposta als efectes més immediats de la crisi. Amb mesures, com deia abans, amb l'augment del pressupost de la renda garantida de ciutadania, que acabarem al llarg de l'any amb un increment de 140 milions d'euros, o com, per exemple, les actuacions d'abordatge per combatre la pobresa energètica i de garantia de serveis mínims per tal de garantir els subministraments bàsics a les famílies en risc d'exclusió social. Això sumat a les ajudes als treballadors en ERTO i a la contractació dels col·lectius que per edat, gènere o identitat sexual pateixen injustament un atur més elevat conformen les primeres mesures que ja hem començat a aplicar.

Volem fer dels serveis socials el quart pilar de l'estat del benestar: hem d'avançar cap a un sistema universal centrat en la persona i en la seva interacció social i comunitària, i ho volem fer mitjançant el desplegament del pla estratègic de serveis socials que ha d'incloure l'increment del nombre de professionals i la millora de les condicions de treball i retributives.

Com deuen recordar, el virus de la covid-19 va provocar, malauradament, una alta mortalitat de la població residencial, i això no ens pot tornar a passar. Per aquesta raó, des del Departament de Drets Socials i el Departament de Salut es treballa de forma coordinada per protegir les persones que viuen en centres residencials, amb la intenció d'integrar l'atenció sanitària de les persones que viuen en residències als equips d'atenció primària. D'aquesta col·laboració reforçada entre departaments, volem que en surti la nova agència: l'agència d'atenció integrada, social i sanitària com a eina gestora dels recursos socio-sanitaris. Hem de tenir cura de les persones més dèbils, dels col·lectius més vulnerables. Així és com volem que actuï el Govern de Catalunya i així és com hem de portar a terme aquesta transformació social.

Com és també el cas de les famílies que es troben en una situació d'exclusió residencial sobrevinguda; la pandèmia ha empitjorat els problemes d'accés i manteniment en un habitatge digne i adequat, i per al Govern han esdevingut una prioritat absoluta les polítiques d'habitatge.

En matèria d'habitatge, desplegarem tota una bateria d'actuacions per tal de garantir l'accés i la permanència a l'habitatge de les persones i les famílies més vulnerables, amb mesures com la modificació del protocol de llançaments judicials, les línies d'ajut al pagament del lloguer, l'augment del parc públic d'habitatge; amb mesures com la recuperació del cent per cent dels tres mil habitatges que la Sareb té a Catalunya i dels habitatges en propietat de les entitats financeres, o com l'augment del pressupost de les polítiques d'habitatge fins als 1.000 milions d'euros, que és l'objectiu que ens marquem en la legislatura.

També fomentarem la promoció d'habitatge assequible i social, fent especial èmfasi en l'habitatge per a l'emancipació dels joves i millorant l'accés a l'habitatge a la gent gran; dos dels col·lectius que presenten taxes més grans de vulnerabilitat.

Dolors Bassa ens recordava que el treball és la millor política social que podem fer. I, si bé és cert que en els darrers mesos s'està produint una recuperació de l'atur i de l'ocupació, és cert que no hem arribat als nivells d'abans de la pandèmia. Els col·lectius més afectats són els joves de setze a vint-i-quatre anys, també les dones; dos dels col·lectius prioritaris per al nou Govern.

Com ja he comentat anteriorment, estem executant un pla de xoc en polítiques actives d'ocupació, amb la major inversió de la nostra història: 917 milions d'euros. Ens ha de permetre no només afavorir aquesta recuperació, sinó també ajudar les treballadores i els treballadors a preparar-se per a noves realitats laborals.

El treball és un factor determinant de la transformació del sistema productiu, de la que volem i de la que ens pot venir si no actuem. La recuperació econòmica no la podem basar, com s'ha basat en el passat, en la reducció de salaris reals. Catalunya no pot competir en costos laborals; hem de competir en formació, en qualitat del treball, en el valor afegit que pot portar cada persona en la seva feina, en talent. Hem de garantir el dret al treball digne, construir un marc de relacions laborals que garanteixi els drets dels treballadors i treballadores garantint salaris dignes, amb l'objectiu d'avançar cap a un salari mínim de referència de Catalunya que suposi un mínim del 60 per cent del salari mitjà a Catalunya.

Hem de continuar treballant per afavorir la recuperació econòmica. Tot i les limitacions pressupostàries i també competencials que tenim, el Govern de Catalunya vam poder evitar que el sotrac econòmic fos més profund abocant més recursos que cap altre govern de comunitat autònoma als sectors més afectats per la pandèmia, evitant que les empreses afectades per la crisi haguessin de tancar, ajudant els autònoms i ajudant les treballadores i treballadors, però no volem ni podem limitar-nos a la recuperació econòmica; volem fer un pas més: volem transformar el model productiu, fer-lo més sostenible, més resilient davant de les crisis, actiu davant de l'emergència climàtica i adaptat a noves realitats, situant les persones i la vida al centre del nostre model productiu. L'Administració ha de tenir aquesta visió emprenedora, ha de contribuir a impulsar projectes estratègics pel país, projectes que han de partir d'una inequívoca responsabilitat i una inequívoca voluntat de justícia social; una fórmula que s'inscriu en l'actual corrent polític europeu de transformació socioeconòmica que substitueix el fracassat model neoliberal. Els governs no ens podem limitar a ser correctors del mercat: hem de ser creadors i hem d'esdevenir guies per garantir el bé públic; volem ser un estat emprenedor.

A través d'Avançsa incrementarem la participació pública en el teixit empresarial que ha rebut ajudes, treballarem per al retorn al tresor de les inversions públiques i per donar suport a les indústries emergents. L'eix central d'aquesta transformació del model productiu ha de ser el sector industrial, pel poder d'atracció del conjunt de l'economia, perquè juga un paper decisiu davant de l'emergència climàtica i perquè és el sector que genera ocupació més estable i de més qualitat. Per això ja hem iniciat els treballs per un pacte nacional per la indústria de Catalunya, un nou pacte nacional per la indústria, que amb la participació de tots els sectors implicats actualitzi la política de reindustrialització pel període 2022-2025.

La transformació del nostre model productiu la farem potenciant també el sector de l'economia social i solidària; per la seva naturalesa, connecta plenament amb els objectius als que aspirem: la gestió col·lectiva i democràtica, la participació activa de les persones sòcies en tots els àmbits de gestió i de decisió, l'arrelament al territori i el fet de prioritzar les persones i la vida, la situen en una posició estratègica. Tenim pendent definir el marc jurídic de l'economia social i solidària. Compto que, entre tots, Govern i Parlament, treballarem perquè la nova llei de l'economia social i solidària s'aprovi el més aviat possible. Des de Govern ja hem començat.

Volem que Catalunya avanci en conjunt. I, per tant, les polítiques de coneixement són un element clau i imprescindible per la cohesió social, la vertebració i l'equilibri territorial del país. Catalunya es situa avui en posicions capdavanteres a Europa i al món pel que fa a l'àmbit universitari i de recerca, amb un model que és de referència i d'alt valor afegit. Hem de continuar en aquesta línia, a la vegada que hem de potenciar i millorar la transferència de coneixement i la innovació. És imprescindible que la recerca que es fa a les nostres universitats i centres de recerca arribi al teixit productiu, però també al teixit social, al teixit educatiu, econòmic, cultural, sanitari, traient el màxim profit de la capacitat del sistema de generació i transmissió de coneixement.

En aquesta línia, el Govern enfortirà el sistema d'universitats i de recerca. Cal consolidar el model europeu d'educació superior. I establim els fonaments d'un nou model de finançament sòlid i estable de les universitats que reflecteixi el compromís del país amb les universitats i la recerca com a garantia de futur i de progrés.

Perquè Catalunya avanci en conjunt, per transformar la Catalunya sencera, un dels grans reptes que tenim és la digitalització de l'economia. Catalunya ha d'esdevenir el que en diem una nació digital que sigui competitiva en l'esfera global, un context on les economies digitals i digitalitzades són cada cop més presents i decisives. Per assolir-ho, cal tenir un país, com diu moltes vegades el vicepresident, connectat per terra, mar, aire i espai. I per això és imprescindible desplegar les infraestructures digitals que permetin que el territori estigui interconnectat digitalment, de manera que s'afavoreixi l'accés de totes les persones a les oportunitats laborals, educatives i comercials amb independència d'on visquin o d'on treballin. Eines com el teletreball han vingut per quedar-se, i cal poder-lo afavorir des de qualsevol racó de Catalunya; una eina, el teletreball, que ens pot permetre abordar reptes com el del despoblament. Per això definirem un nou model d'innovació digital territorial a partir d'espais o zones d'activitat d'interès per al desenvolupament per la innovació, orientat a la creació d'ecosistemes empresarials, digitals, específics del territori, amb especial atenció a les zones rurals o amb risc de despoblament. Desenvoluparem un pla per superar la bretxa digital per tal d'avançar en el desenvolupament social i econòmic del país i la plena igualtat d'oportunitats.

Revertir els efectes negatius de la pandèmia sobre el teixit econòmic i social i aprofitar l'oportunitat que representen els fons europeus són els dos grans reptes d'aquesta legislatura. Però hem de tenir molt clar que Catalunya pateix des de fa anys els efectes d'un dèficit fiscal i d'inversions endèmica; una situació que el Govern té la voluntat de corregir per avançar cap a la sobirania plena. Amb tot, amb els recursos de què disposem, hem d'elaborar els pressupostos. I en aquest sentit l'objectiu és assegurar la sostenibilitat econòmica a mitjà i llarg termini i millorar la capacitat financera de la Generalitat.

El Govern de l'Estat ha establert un objectiu de dèficit del 0,6 i no de l'1,1, com havíem demanat; és evident que això limita la capacitat d'actuació pressupostària. Hem de ser conscients que vuitanta-cinc de cada cent euros que el Govern pot gastar en el nou pressupost ja estan assignats a despesa corrent per atendre els serveis públics fonamentals. Per això a Catalunya l'estat del benestar és un estat del benestar català, perquè el finança fonamentalment la Generalitat. Aquest fet, que vuitanta-cinc de cada cent euros que el Govern pot gastar estiguin ja compromesos, demostra la nostra limitada capacitat d'actuació i que ens impedeix poder millorar les condicions de vida de la ciutadania d'acord amb els impostos que paguem totes les catalanes i tots els catalans.

Serem el màxim d'eficients, doncs, amb els recursos de què disposem, en farem una distribució social, justa i equilibrada, i alhora no renunciarem a fer ús de les eines de què disposem per ampliar la capacitat econòmica mitjançant la fiscalitat, com la lluita contra el frau fiscal o com la implementació que estem fent ara de mesures fiscals que incentiven comportaments més respectuosos amb el medi ambient,

potenciant la fiscalitat verda. Farem un esforç pressupostari en aquells àmbits que garanteixen el benestar i el progrés de les ciutadanes i els ciutadans: salut, educació, protecció social i cures. També en l'àmbit de la cultura, entenent-la com un dret constitutiu més de l'estat del benestar.

Som conscients que el cultural és un dels sectors que més ha patit les conseqüències de la pandèmia, de les restriccions d'activitat, aforament i mobilitat. Volem cuidar la cultura, volem revaloritzar la cultura, com un actiu social, com un actiu creatiu del nostre espai, del nostre país i de la nostra època. És el moment d'impulsar una nova renaixença cultural, una nova renaixença cultural postpandèmia. Per fer front als estralls derivats de la pandèmia caldrà disposar dels recursos adequats, que xifrem en l'assoliment del dos per cent del pressupost de la Generalitat al final de la legislatura.

Aconseguir ser un sistema cultural de referència internacional requereix l'aportació de tothom, perquè la cultura comenci a ser un element present ja en l'escola i ens acompanyi en tots els moments i tots els àmbits de les nostres vides. Cal garantir l'accés lliure i universal a la cultura com a dret bàsic inalienable; cal dinamitzar el sector audiovisual com a font de creixement econòmic, i també per la preservació de la diversitat cultural europea des de la identitat pròpia de Catalunya en un mercat globalitzat.

En aquest sentit, és imprescindible que la nova llei espanyola de comunicació audiovisual protegeixi la llengua catalana i el nostre sector audiovisual. L'audiovisual ocupa una bona part del nostre temps, i per això és tan important garantir-hi la presència de la llengua i de la cultura catalanes.

Hem de dedicar esforços al sector audiovisual català. I ja ho hem començat a fer des d'avui mateix. Per exemple, el Govern ha fet el primer pas per elaborar la modificació de la llei catalana de comunicació audiovisual, actualitzant, doncs, el marc normatiu vigent des del 2005. I és un marc que, evidentment, ha quedat desfasat. Protegim el present i el futur de la llengua catalana.

La llei estatal de l'audiovisual pot ser dues coses: o una estocada al català o una oportunitat per al català. I a ningú se li escapa que el text original que es va conèixer era una estocada, una estocada que alguns podíem arribar a considerar definitiva. Per sort, la feina del Govern de Catalunya, també dels parlamentaris a Madrid, ha servit per aturar-la, i ara treballem per esmenar-la, fent servir tota la nostra força i el nostre compromís.

En paral·lel, cal treballar en la llei catalana de l'audiovisual, que necessita el màxim consens amb el sector, que ha d'incloure totes les propostes de futur, que ha de ser un autèntic motor de producció audiovisual i d'impuls de la producció en català, i, al mateix temps, ha de ser un pol d'atracció tecnològic i de talent.

La llei actual, la llei de comunicació audiovisual catalana actual, és una molt bona llei, és una molt bona llei del 2005, quan tot just s'apuntava la possibilitat del consum *online* i encara es pensava en un ús de l'audiovisual pensat en el consum lineal de televisió.

És prioritari, doncs, impulsar de manera especial l'audiovisual per tal de dinamitzar l'activitat econòmica en un sector estratègic que crea imaginari cultural i social, que crea referents. I aquí, sense més demora, impulsarem el *hub* audiovisual i del videojoc, centre de referència del sud d'Europa, que s'ha d'estructurar a l'entorn d'una infraestructura de recerca, innovació i producció per tornar a fer que la indústria audiovisual catalana sigui capdavantera. Aquest *hub* ha de permetre la creació de continguts audiovisuals i digitals innovadors que puguin ser reconeguts arreu de la indústria, del país i del món. Aquest és un sector estratègic –estratègic–, que ha d'arrelar en el territori, potenciar la indústria pròpia i donar oportunitats al talent local.

I, parlant de televisió i de mitjans de comunicació, la renovació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals i del Consell de l'Audiovisual de Catalunya és ur-

gent i ens correspon als diputats al Parlament de Catalunya. Els òrgans de gestió i de control de l'audiovisual tenen direccions caducades –i, per tant, una situació precària–..., que necessiten ser renovats per agafar un nou impuls i planificar estratègia a mitjà i a llarg termini, una renovació que ningú pot encallar perquè és necessària i imprescindible. Tenim eines, però cal renovar-les, i això passa pel consens en aquest Parlament. Ningú pot pensar que la situació actual és millor que la que vindrà, i per això cal una direcció que marqui el rumb necessari per tal de fer de nou de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals un dels motors de producció i promoció de la llengua catalana. I, dins d'aquesta aposta, cal consolidar i estabilitzar l'Agència Catalana de Notícies que necessita un pla per donar-li estabilitat, i està sempre en perill.

Renovar els òrgans de direcció és el primer pas, és imprescindible. Però, un cop fet això, cal un nou contracte programa, que ha de mirar més enllà de l'aportació econòmica, ha de plantejar elements estratègics d'impuls del català, de la promoció de l'audiovisual, de la millora tecnològica; haurà d'afrontar reptes per relançar la televisió, rejaorenir la plantilla i mantenir uns canals que han d'apostar pel lideratge, però no pel lideratge només quantitatiu sinó també de qualitat periodística i de producció audiovisual.

Estem compromesos –i, per tant, és una autoexigència– a enfortir la nostra llengua i la nostra cultura. En moments complexos com els actuals, en què estem determinats a obrir una nova etapa de país amb l'ambició política de fer un estat independent, cal enfortir el que ens fa ser una nació, que és també la nostra llengua i la nostra cultura. El català és un actiu que hem de revaloritzar com a llengua de trobada, com a llengua de cohesió social, i per això impulsarem el pacte nacional per la llengua que persegueixi objectius compartits, com que tothom a Catalunya estigui en disposició d'entendre i parlar el català o que el català tingui presència en tots els àmbits.

Deixin-me que ara, doncs, entri en els àmbits del compromís contra el canvi climàtic, en l'àmbit de la transformació verda.

L'acció climàtica és el repte ambiental més rellevant a què ha de fer front la humanitat en aquest segle. Catalunya no en pot restar al marge. El repte, per tant, és global, i la resposta ha de ser global, però alhora ha de ser transformadora. Catalunya –i la resta del món– necessita emprendre el camí de la revolució verda. Davant de l'emergència climàtica no ens podem quedar impassibles, cal actuar i cal fer-ho amb urgència.

La transformació del model productiu ha d'anar acompanyada també de la imprescindible transició energètica; la transformació verda ha de tenir com un dels objectius acabar amb el model energètic basat en la crema de combustibles fòssils i en l'energia nuclear. Les energies renovables són les que ens han de permetre descarbonitzar les nostres vides i reduir l'emissió de gasos contaminants a l'atmosfera. I anem endarrerits i hem de fer un salt endavant.

Per això vam anunciar la modificació del Decret llei 16/2019, de mesures urgents per a l'emergència climàtica i l'impuls de les energies renovables, per assegurar que els projectes de noves instal·lacions també comptin amb la participació dels habitants dels nuclis on es volen situar. La transició cap a les renovables és inajornable, però si aquesta transició no la fem nosaltres, no la protagonitza aquesta societat, ens la faran des de fora i seguint amb el model energètic extractivista i oligopolístic que ha predominat fins ara.

Entre les actuacions que el Govern vol impulsar hi vull destacar el desenvolupament del Pacte nacional per a la transició energètica, que ha de tenir per objectiu arribar al cent per cent de renovable el 2050; l'aprovació de la llei de transició energètica, en coherència amb els objectius establerts a la llei de canvi climàtic i sota un model energètic sobirà, democratitzat, sostenible, cent per cent renovable i de proximitat.

I crearem en aquest sentit una companyia energètica pública que ens permeti influir des de l'Administració en el sector de l'energia, una energètica pública capaç d'incidir en totes les fases del sector elèctric, per poder definir i planificar el model de transició energètica també.

Els objectius han de ser: participar en la propietat de noves plantes de generació renovable i ajudar i participar en el desenvolupament de comunitats energètiques renovables i ciutadanes; en segon lloc, entrar a la gestió pública de les centrals hidroelèctriques de les quals caduquin les concessions, i, en tercer lloc, coordinar la participació en la gestió dels serveis de recàrrega de vehicles elèctrics.

La preservació de la biodiversitat també és un dels nostres grans objectius lligats a l'acció climàtica. L'estratègia d'infraestructura verda de Catalunya, la posada en funcionament de l'Agència de la Natura han de ser dos elements decisius per ajudar al repte de la conservació del nostre patrimoni natural i de la biodiversitat.

En aquesta conservació del nostre entorn hi ajudarem, i molt, si generem menys residus, i els que generem els reciclem o els valoritzem. Per això fomentarem la recollida selectiva, l'economia circular, la valorització dels residus, la disposició del rebuig, la recuperació d'espais i de sòls degradats.

En la transformació del nostre model productiu, en aquesta transformació verda que hi està lligada, és cabdal també actuar en les polítiques agroalimentàries. Hem de transformar el nostre sistema de producció d'aliments cap a un model que ens permeti assolir un major grau d'autoabastiment d'aliments de qualitat, saludables i de proximitat, i alhora donar resposta als reptes que té tot el planeta i que també té Catalunya, per tant, pel que fa a l'emergència climàtica i a la pèrdua de la biodiversitat. Volem un sector agroalimentari sostenible econòmicament, socialment i mediambientalment.

Un dels motors que guiarà aquest Govern, per tant, també és el de la cohesió territorial. Per un desenvolupament territorial equilibrat de les zones rurals hem d'impulsar la diversificació econòmica d'aquestes comarques, fomentant com a primer pas la competitivitat de l'agricultura, la ramaderia, la pesca i la cogestió sostenible dels recursos naturals.

Per això desplegarem la llei d'espais agraris, orientada a afavorir el relleu generacional i a posar en producció les terres en desús. Desplegarem el programa de modernització de regadius, continuant les obres del Segarra-Garrigues, modernitzant el canal d'Urgell o executant el projecte Xerta-Sénia. I aprovarem i desplegarem l'agenda rural de Catalunya, dotant el territori de serveis suficients perquè les persones puguin desenvolupar el seu projecte de vida personal o professional allà on lliurement escullin.

No només hem de connectar el territori amb infraestructures digitals, com he explicat abans; també amb infraestructures físiques que han de permetre cohesionar i connectar tots els punts del nostre país entre elles i connectar-nos amb l'exterior. Unes connexions amb una xarxa viària, ferroviària, aeroportuària i portuària més segures, més sostenibles, més eficients, més intel·ligents.

El nostre objectiu és promoure la descarbonització de la mobilitat. La connectivitat ha d'anar lligada a la preservació del nostre entorn, a la preservació del medi natural i a la lluita contra el canvi climàtic. Això passa per assolir una xarxa potent de transport públic amb freqüències millorades, adaptant-les a les necessitats de cada territori, millorant la intermodalitat. Hem d'aconseguir que el transport col·lectiu sigui el primer mitjà de desplaçament escollit per la ciutadania enfront del vehicle privat. És imprescindible disposar de totes les eines al nostre abast per aconseguir-ho. És necessari i imprescindible que totes les infraestructures viàries, ferroviàries, portuàries i aeroportuàries siguin gestionades des del nivell de govern més proper a les persones i al territori.

No volem més incompliments ni un sistema de transport que no respon a les necessitats que tenim com a país. I en aquest sentit no acceptarem imposicions de cap

mena. En matèria aeroportuària apostem perquè Catalunya disposi d'un aeroport connectat directament al món amb vols intercontinentals. Volem desenvolupar un model aeroportuari connectant amb alta velocitat els aeroports de Reus i Girona, un model que respongui a les necessitats de l'economia productiva, que respecti la biodiversitat i el patrimoni natural i que lluiti contra l'emergència climàtica reduint l'emissió dels gasos d'efecte hivernacle.

Per això ens cal assolir el traspàs de la gestió de l'aeroport de Barcelona - el Prat, l'aeroport de Girona i l'aeroport de Reus, per poder decidir des de Catalunya quin és el model aeroportuari i, per tant, també el model productiu que volem com a país.

I en aquest sentit lamento que la posició del Govern de l'Estat hagi estat fer una política d'ultimàtums sobre el futur aeroportuari català. Ha impedit d'aquesta manera que el futur dels aeroports de Catalunya es pogués concretar, detallar, de forma consensuada entre totes les administracions del país. Nosaltres seguirem treballant en el nostre propi model, que ha de ser consensuat territorialment i ha de ser responsable davant del canvi climàtic.

Més enllà de les infraestructures, la vertebració del territori també passa per tenir-lo endreçat i tenir-lo ordenat. Un país tan heterogeni com el nostre, en el que hi ha una àrea metropolitana molt potent, però que també hi ha un sistema de ciutats petites i mitjanes que articulen el conjunt del territori, necessita eines específiques per a cada cas, que vetllin per assolir la màxima eficiència territorial, minimitzar la desigualtat urbana i territorial i evitar el despoblament.

En aquest sentit, l'agenda urbana de Catalunya ha de consolidar-se com el marc estratègic perquè viles i ciutats siguin la punta de llança en l'assoliment d'un país digital, connectat, independent i innovador.

Paral·lelament, desenvoluparem l'estratègia de dinamització dels municipis del món rural que ens permeti enfortir les potencialitats dels territoris, mitigar les desigualtats territorials i el despoblament de les zones de muntanya. Entre aquestes accions, i en aquest marc, hi comptem, també, el suport a la candidatura dels Jocs Olímpics d'Hivern Pirineus-Barcelona, que entenem com una oportunitat si la situem en un marc ecològic, social i econòmic sostenible que necessitarà un ampli consens social, territorial i polític, i amb el compromís d'impulsar una consulta al conjunt de la ciutadania dels pobles afectats del Pirineu. Aquesta consulta la farem, i serà l'any vinent, ha de ser possible fer els Jocs d'Hivern. Amb aquests criteris, amb consens i adaptant-nos als reptes globals que tenim plantejats.

Les desigualtats, les discriminacions i les violències són alhora causa i conseqüència del sistema d'opressió de caràcter estructural que generen una dominació arbitrària com l'heteropatriarcat, el racisme o l'antigitanisme. La igualtat és, doncs, un imperatiu, un imperatiu democràtic, perquè sense igualtat no hi ha llibertat individual o col·lectiva, i d'aquesta manera entro en el que és el tercer objectiu d'aquest Govern: la transformació en clau feminista.

Així doncs, l'acció de govern s'encaminarà a construir un país on valgui la pena viure. Garantir els drets de les dones a viure lliures de rols imposats i d'estereotips, i lliures, sobretot, de violències. La transformació feminista del país és un imperatiu democràtic, i ho és per a totes les administracions i poders públics.

En aquest sentit, el Departament d'Igualtat i Feminismes és una estructura clau del Govern, que té l'encàrrec explícit de transversalitzar aquest principi d'igualtat en totes les actuacions del Govern, de liderar aquesta transformació en clau feminista. Partim d'una idea de llibertat positiva, de llibertat com a no dominació, que només es pot exercir quan es fa de manera col·lectiva, i per tant, l'acció del Govern té com a objectiu l'equitat, la distribució justa dels drets, de les obligacions, de les oportunitats, dels recursos sobre la base del reconeixement i el respecte a la diferència. Per assolir un equitat de gènere real cal seguir dotant el país de les eines més potents per fer-ho possible.

Per aquest motiu, elaborem un avantprojecte de llei de modificació de la Llei 17/2015 d'igualtat efectiva de dones i homes, i també despleguem una estratègia d'equitat menstrual emmarcada amb una estratègia nacional per a la garantia dels drets sexuals i reproductius. Com a exemple: l'accés als productes d'higiene menstrual es calcula que suposen uns cent euros l'any *per capita* per a les dones. Això fa que una de cada quatre dones sovint hagi d'escollir entre comprar productes d'higiene menstrual o altres productes bàsics, i que hi hagi nenes que es vegin obligades a faltar a l'escola per aquest motiu. Recordem que l'estat espanyol hi continua aplicant l'IVA general, i no el superreduït que els correspondria com a productes de primera necessitat.

D'altra banda, els productes menstruals d'un sol ús tenen un impacte ambiental important. Per tots aquests motius, volem desenvolupar unes mesures per potenciar l'equitat menstrual, que enllaci les transformacions en l'àmbit feminista, verd i social, que ens comprometem com a Govern. El desplegament d'aquesta mesura s'iniciarà aquest mateix curs escolar, es traduirà en la distribució gratuïta de productes sostenibles mediambientalment a centres educatius, així com d'altres col·lectius de dones en situació de vulnerabilitat, en accions formatives i d'assessorament que amplii la informació sobre la menstruació. Prioritzarem, doncs, l'accés a productes reutilitzables com la copa menstrual, perquè aquests no només tenen un impacte positiu en la salut i en l'estalvi econòmic, sinó que redueixen significativament l'impacte mediambiental en residus.

Però la desigualtat entre homes i dones es dona en moltíssims altres àmbits; de fet, en tots els àmbits, també en l'àmbit laboral. El treball transversal entre el Departament d'Empresa i Treball i el Departament d'Igualtat i Feminismes ha permès dissenyar una línia específica dotada amb 21 milions d'euros per a la contractació de dones víctimes de violència masclista, o les que es troben en situació de discriminació per lloc de procedència, per ètnia o per religió. La violència contra les dones és un instrument d'intimidació constant del patriarcat, que suposa una greu violació dels drets humans. La seva erradicació constitueix per aquest Govern una qüestió política de primer ordre.

Perseguirem de manera implacable els maltractadors, els abusadors, els violadors, els vexadors, i els portarem davant de la justícia. Les dones tenen els mateixos drets i deures que els homes. Per tant, a tothom se li deu respecte. Reforçarem, per tant, els serveis de la xarxa d'atenció i recuperació integral de dones en situació de violència masclista. Implementarem un nou model d'abordatge de les violències sexuals. Vetllarem per la garantia de no revictimització quan actuen els poders públics davant d'un cas de violència masclista, i desenvoluparem les eines específiques per a l'abordatge de les violències en els àmbits educatiu, digital, obstètric i polític.

La desigualtat també la trobem en l'àmbit de l'esport. És un lloc on la desigualtat ha estat més present, on es visualitza més. En aquest àmbit, també hem de realitzar aquesta transformació en clau feminista. Aquesta legislatura ha de ser la legislatura de l'esport femení. Som una societat que ens volem lliures de masclismes i del patriarcat. Volem que l'esport femení arribi al lloc on es mereix, que deixem de posar-li, de diferenciar-lo amb aquest adjectiu, però abans cal arribar a dotar-lo de les eines, dels recursos, per situar-lo al lloc on es correspon. Ho farem desenvolupant el Pla nacional d'impuls de l'esport femení en coordinació amb tots els agents esportius i institucionals.

Farem dels drets humans un pilar bàsic d'aquest Govern. Per això implementarem un model d'intervenció integral centrat en la víctima, davant dels delictes d'odi i les discriminacions, desplegant la llei d'igualtat de tracte i de no-discriminació. Combatrem les expressions i pràctiques d'odi a través de la lluita contra les notícies falses i els estigmes envers determinats grups socials i determinats col·lectius. En aquesta mateixa línia, desenvoluparem accions de suport i acompanyament a les

persones i organitzacions que treballen en la defensa dels drets humans a Catalunya, també en la defensa dels drets civils i polítics.

Les polítiques de memòria són igualment clau per la promoció dels drets humans. Per aquest motiu el Govern, a través del Departament de Justícia, elaborarà l'avantprojecte de llei integral de memòria democràtica de Catalunya. I treballarem per convertir la Prefectura Superior de Policia de Via Laietana en un centre d'interpretació de la memòria i denúncia del franquisme. (*Aplaudiments.*)

Avui no és un símbol democràtic. I si algú ho considera un símbol democràtic, demostra quina és la definició de democràcia que té, que està extremadament lluny de la nostra. Nosaltres treballarem perquè sigui un espai i un símbol de memòria democràtica, perquè les tortures que es van produir allà mai més tornin a passar enlloc i contra ningú.

El gran objectiu d'aquest Govern també és avançar en la transformació democràtica i, per tant, avançar en la resolució –com he explicat abans– del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol mitjançant el procés de negociació. Després de les eleccions del 14 de febrer, les majories en aquest sentit van ser clares. Les ciutadanes i els ciutadans es van expressar lliurement a les urnes i malgrat que no va ser el millor context per fer-ho, enmig de la tercera onada de la pandèmia.

Però al costat d'això, som molt conscients que una societat democràtica és molt més que l'elecció dels representants públics a través de les urnes, és disposar també d'un bon govern. D'un govern compromès amb la transparència, que tingui les parets de vidre, que reti comptes, que estigui en constant avaluació, que compti amb directius i alts càrrecs compromesos i compromeses amb la qualitat dels serveis públics i el funcionament de l'Administració, així com amb els principis ètics i les bones pràctiques.

Un govern conscient que els recursos públics són escassos i que cada euro que invertim ha de tenir el màxim retorn social. Cada euro que s'inverteix de manera ineficient significa perdre oportunitats. I ho hem d'evitar. Cada euro que no s'inverteix amb una finalitat pública és malversació, és delictes i ho perseguirem. Continuarem lluitant contra la corrupció i enfortint la integritat pública d'alts càrrecs i directius públics.

Un bon govern es fonamenta també en un govern obert, una competència transversal de transferència de coneixement, de participació i col·laboració amb la ciutadania i entre les administracions, el sector públic, l'àmbit social, el tercer sector i les empreses. Amb un govern obert es reactiva el país, es fomenta la innovació i es lluita contra la corrupció.

Un govern obert és també un govern transparent, un govern que difon i dona accés a la informació pública i un govern que obre les dades a la ciutadania, a les entitats públiques, també a l'àmbit social i privat per afrontar col·laborativament els reptes globals tot integrant la intel·ligència col·lectiva a la política pública mitjançant processos participatius.

Un bon govern, un govern obert i una bona administració, aquesta és la nostra voluntat. Com per exemple, aconseguir-ho a l'Administració de justícia, que volem que sigui més propera a la ciutadania, més àgil i més eficient. Hem de dir que és complicat disposar d'una bona Administració de justícia quan aquesta està infrafinçada. Des de que el 1996 es van traspasar les competències a la Generalitat de Catalunya, no s'han tornat a revisar els paràmetres de finançament. El Govern de l'Estat ens ha d'abonar els 6,2 milions d'euros pendents de les últimes inversions en jutjats per poder-ne afrontar de noves. I ens ha d'ingressar els 60 milions d'euros pendents en taxes judicials que es recapten a Catalunya i que van prometre que servirien per finançar el torn d'ofici, la defensa de les persones més vulnerables.

Amb tot, la Generalitat de Catalunya, com ha fet, continuarà treballant per transformar, digitalitzar i modernitzar l'Administració de justícia per fer-la més àgil. En aquesta transformació del model de justícia cap a una justícia més àgil, impulsarem

la via extrajudicial per a aquells conflictes que es puguin resoldre a través de mecanismes alternatius com la mediació, que permetin disminuir els casos que acaben als jutjats. Volem que les desavinences es puguin resoldre a través d'acords. Apostem per la resolució alternativa dels conflictes.

Però, també, perquè l'Administració de justícia a Catalunya sigui un reflex de la nostra realitat social i cultural, cal que tingui el dret civil català com a base de la seva praxi. Per això el reivindicarem, el potenciarem, l'invocarem i el continuarem posant al dia d'acord amb les noves necessitats de la ciutadania. Buscarem les vies que ens portin a tenir jutges i jutgesses i funcionaris i funcionàries de l'Administració de justícia arrelats a Catalunya amb coneixement de la realitat social de manera que es redueixi l'alta rotació actual que patim.

El model que volem passa també per tenir una justícia que asseguri els nostres drets lingüístics, que es pugui rebre i es pugui prestar en català. Volem un model de justícia propi i de referència per a la consecució de drets i llibertats.

I també volem transformar el model de seguretat pública que, com en tota societat democràtica, ha de garantir l'exercici de drets i llibertats. La transformació democràtica la farem possible gràcies a un model de seguretat públic que l'asseguri. A través del cos de Mossos d'Esquadra, empararem la igualtat de drets de tothom i vetllarem pel respecte a la diversitat de la ciutadania lluitant contra tota forma de discriminació. I també assegurarem que es pugui gaudir de l'espai públic fent compatibles tots els usos i que aquests s'exerceixin amb bona convivència i civisme.

La covid-19 ens ha fet replantejar novament el debat entre seguretat i llibertat. No són dos elements incompatibles. Nosaltres entenem que no hi ha llibertat sense seguretat i que la seguretat ha de garantir drets i llibertats especialment en situacions de màxima vulnerabilitat.

Amb aquests paràmetres, actualitzarem el model de seguretat pública potenciant la transparència, l'eficiència, la coordinació dels cossos, que sigui més pròxima i que garanteixi la no-discriminació.

En aquesta transformació del model de seguretat pública, incorporarem nous elements de prevenció i mediació com a principal estratègia per a la resolució de conflictes en les actuacions policials, elaborarem plans de seguretat per als col·lectius vulnerables, com els de les persones grans, les víctimes de violència masclista o els infants i adolescents.

Aquest Govern, com fa qualsevol govern democràtic del nostre entorn, també té el deure d'explicar al món què és Catalunya i quins són els nostres interessos col·lectius. L'acció exterior és una competència que forma part de l'estricta normalitat democràtica d'un país. I en el nostre cas, a més, és una competència reconeguda per l'Estatut. És una política de país bidireccional en benefici de tota la ciutadania.

En un context de pandèmia, de crisi econòmica i social, de reptes globals en els quals Catalunya hi ha de participar, la presència internacional del nostre país és irrenunciable. Sota la premissa que per als reptes globals calen solucions globals, els tres conceptes que guiaran l'acció exterior del Govern en aquesta legislatura són: presència, influència i compromís.

Volem ser un estat independent, un país que formi part de la família dels estats. La tasca de promoció internacional del nostre país no la farà ningú per nosaltres, ni en l'àmbit econòmic ni social ni cultural. I ho demostra constantment l'Estat quan, per exemple, en l'àmbit cultural impedeix que el català, una llengua parlada per milions d'uropeus, no sigui encara, a hores d'ara, una llengua oficial de la Unió Europea. Per això, situarem l'acció exterior del Govern de Catalunya al seu màxim potencial possible, amb tota l'ambició.

Aquest és un govern que reflecteix una majoria escollida a les urnes, que compta amb un ampli suport parlamentari, que sorgeix d'un mandat independentista del cinquanta-dos per cent dels votants, i, per tant, explicarem a l'exterior, sense intermediaris ni distorsions, quina és la realitat social i política de Catalunya; en la seva

diversitat, però l'explicarem. Per tot això, consolidarem l'acció exterior de Catalunya a través, entre d'altres actuacions, de l'aprovació del nou pla estratègic de l'acció exterior i de la Unió Europea per al període 2023-2026 i de la consolidació i reforç de la xarxa de delegacions a l'exterior i oficines sectorials com a representació institucional del Govern.

La cooperació catalana al desenvolupament també és una peça clau del nostre compromís amb la humanitat; és una peça clau, també, de la política exterior catalana. Catalunya està compromesa amb el desenvolupament global, amb el foment de la pau i dels drets humans. I aquesta és l'aportació que volem fer al món. Per això, seguirem executant el pla director de cooperació al desenvolupament actual; aprovarem el següent, que és per al 2023-2026, i incrementarem el pressupost de cooperació amb l'horitzó del 0,7 cap a l'any 2030.

Acabo. Aquestes són, en resum, les línies mestres, els principals objectius d'actuació que té planificats el nou Govern i que estan en el pla de govern, unes línies i unes actuacions alineades absolutament amb els disset objectius per al desenvolupament sostenible aprovats per les Nacions Unides en el marc de l'Agenda 2030: transformació, progrés, justícia social i democràcia.

No som aquí per fer el que s'ha fet sempre. No som aquí per continuar fent les coses que sempre s'han fet. Trobarem moltes resistències, però ens en sortirem. Tenim l'obligació, tinc l'obligació, tenim la voluntat i tinc la voluntat, i tinc l'obsessió de millorar la vida de la ciutadania del nostre país, de treballar per a la Catalunya sencera, per construir una societat socialment justa, econòmicament pròspera, democràticament avançada i plenament lliure. Això és el que farà aquest Govern. Això és el que faré jo com a president.

Em vaig comprometre i treballo com a president de tots els catalans i totes les catalanes. I, per tant, ho faré tot perquè el poble català pugui decidir lliurement el seu futur a les urnes. La democràcia, el referèndum, és la proposta més inclusiva que hi ha. És la proposta que permet a totes les opcions expressar la seva veu. És el que permet a totes les opcions tenir l'oportunitat de guanyar. Totes les opcions han de poder guanyar. Totes les opcions i hem d'acceptar el resultat. Això és el que farem possible. Quan arribi aquest moment, que arribarà, perquè és absolutament inevitable, quan puguem decidir el futur a les urnes, aleshores posaré tots els meus esforços perquè guanyi el sí, el sí a la independència de Catalunya.

Ho vaig dir a la investidura i ho torno a dir avui: treballo com a president de tots i cadascun dels catalans i catalanes, i farem tot el possible, aquest Govern, per la culminació de la independència de Catalunya. Visca Catalunya lliure!

(Aplaudiments forts i perllongats.)

La presidenta

Moltes gràcies.

Finalitzada, doncs, la intervenció del president de la Generalitat, suspenem la sessió fins demà a les nou. Permetin-me que els faci el recordatori del minut de silenci a la façana del Parlament. Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a tres quarts de sis de la tarda i tretze minuts.